

Kovács András Ferenc • **Lözsurnál dö Lüniver**

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

LÖZSURNÁL DÖ LÜNIVER

(Füstpanoráma: 2010 – 2017)

BOOKART, 2017

A borító Bodor Anikó munkája

ISBN 978-606-8351-90-2

© Kovács András Ferenc, 2017

© Bookart Kiadó, 2017

Füstpanoráma, kilátás 2015-ből

(Kornisa sétány 16-ból, ötödik emeletről)

Füstölni még kilépek, hajnaltól késő estig...
Egykedvűen, naponta vár rám a hosszú balkon –
A forrongó, fagyasztó, széljárta limlomokkal

Nyöszörgő, édes erkély – a kihűlt hamutartó.
Vonagló cigicsikkek csordulnak túl a tálból,
Magas légáramokban még lélegzön, akárha

Csonkig szívott vagy sebtén el is nyomott sok élet
Félig-meddig fölizzón, erőtlen füstölögve –
Fölgyült, bűzlő halomban megdermedten nyomorgók

Már egymás hegyén-hátán vergődnek hamvaikban,
Poklokra alászálltan. Bűnrossz, pocsék hasonlat –
Hús évé, törvényszéken láttam zsúfolt folyósón.

Köpőcsészék beteltek, kincstári hamutálak
Horpadtan, fémes ízzel okádtak ott – a csikkek
Ítéletükre vártak, halasztott tárgyalásra,

Koholt vádakra, perre, hamistanúkra, korrump
Törvénykezésre... Bírák, állami főügyészek
Suhogtak föl sötéten, talárban vitorlázva!

Karmos füstök cikáztak a mennybolt korridorján,
Mint bolydult bőregérraj – csapongott vad reménység,
Egyenlőség, szabadság... Mért is jutott eszembe

A füst, a szemmaró füst, a szűrős lég, ködöknek
Világba fulladása – épp most, mikor kiültem
Füstölni, füstölődni, szétnézni, megfakultan

Szétnézni még a fényben... Elnézni még a tompult,
Át- és beláthatatlan, fullasztó messzeségben,
Ahogy füstök fonódnak, falombok rángatóznak,

Nyögnek, törnek, ropognak, mint rossz korok gerince.
Közömbös, észrevétlen kis ágak, ép világok
Megroppanása hallszik – ősznek, télnek, tavasznak,

Távol, dühödt rügyeknek sok, apró robbanása!
Mind távolabbra hajszolt, erőltetett menetben –
Ahogy füstök vonulnak mocskolt fellelgetapétán,

Határtalan tömegben torlódva rongyaikkal,
Mennyekre fodrozódva, hullámszón, megcsavartan,
Mint pengedrótkerítés. Vak égen kék plakátok

Tépett füstök pannóján – kivakart panorámák
Kampány- s vívmányanyagként, reklámul fölragasztva.
Felhők írása fénylik írástudatlanoknak –

Kopottan, mint a szégyen, a szó amnéziája.
Ahogy meggyűl a cinkos szájban a cigaretták
Kifulladt, néma füstje – gomolygó félelem száll.

Füstölni, nézelődni elég a táj, a tömbház,
Eleg a szép kilátás – egy keskeny, hosszú balkon,
Erkélyország szívében egy kihűlt hamutartó.